

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 12. Ex eodem libello emendati aliquot loci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

appareant. habes enim ea, quae noui habuerunt: omnes ferè publicanos, totum ferè equestrem ordinem, multa praeterea municipia, &c. quo loco, quin isti *παντολέτορες*, qui praeclearas suas glossas vbique inferciebant, verbum, habuerunt, de suo addiderint, neminem, considerata re, dubitaturum opinor. Nam qui tandem illa noui habuerant? aut quid magni erat, ea habere Ciceronem, quae noui habuissent? Noui igitur, priore syllaba producta legendum est: ut sit: *ἐχρησθη δὲ ἐγὼ δα*: non autem, *ἐχρησθη δὲ ἐγὼ οἱ κρυολ*. leuiusculum hoc est, quod dicturus sum: sed dicam tamen. nulla est enim tam parua macula, quam, non pulchrum sit, è bonis libris eluere. ubi ergo est, *Iam P. Galbam, & L. Casium*: pro, *Iam*, legendum puto, *Nam*. Illud grauius. quòd cum exposuisset multas causas, ob quas Antonium Cicero pro nihilo putare deberet: de Catilina ingrediens loqui, ita scribit: *Atrox verò, dii boni, quo splendore est? primum nobilitate eadem. num maiore? non: sed virtute.* Iidem autem illi stercorei glossographi, quos glossis suis aliquid aliud facere, non libros contaminare oportebat: ad illa verba, *Primum nobilitate eadem*, auctarium addiderunt, *qua Catilina*. atque ita fuere bardi, vt non animaduertent, de ipso Catilina sermonem esse. Nam illa, quae sequuntur, *Quamobrem qui inanius umbram suam metuit*, corrupta esse video: quomodo emendari debeant, non video. Venit mihi quidem in mentem aliquid: sed nihil satis firmi. nemo autem, qui praestat quod potest, quòd quaedam non possit, reprehendendus est.

Ex eodem libello emendati aliquot loci.

CAPVT XII.

NON eos modò, qui corruptos praestantium scriptorum locos emendant, praecclare operam suam poner

Mureti
via Lectione
LII
28

ponere arbitror: verum illos quoque, qui, cum aliud nihil possunt, eos indicant; proponunt enim hominibus ingeniosis, & copiosa veterum codicum suppellectile instructis, materiam, in qua se exercent: eosque excitant ad aliquid excogitandum. quod nunc faciam: locumque indicabo, ex eodem illo libello, qui sine dubio corruptus est. quomodo corrigi debeat, diuinabit fortassis alius. *Deinde ut quisque optimus, ac maxime domesticus, ut is amet, quisque fidelissimum esse te cupiat, vade elaborandum puto: tum ut tribules, ut vicini, ut clientes, ut denique liberti, postremo etiam seruitus.* Huius periodi prima pars ita deformata est, ut, quid sibi velit, suscipiari potius, quam intelligere, liceat. in extremo autem, ubi est, *seruitus*, legendum censeo, *serui tui*. Sequitur. *Nam ferè omnis sermo ad forensam famam à domesticis emanat auctoribus,* quæ verba ut integra & incorrupta sunt, ita deprauata & malè distincta, quæ sequuntur, *Deinde instituendi sunt cuiuscunque generis amici ad speciem hominis illustris honore ac nomine: qui etiam si suffragandi studia non nauant; tamen asserunt petitori aliquid dignitatis ad iustitiam obtinendam.* Magistratus, ex quibus maximè consules, deinde tribunos plebis ad conficiendum centurias homines excellenti gratia, qui tribuent centurias, & cetera. Spero, omnes homines mihi assensuros, nullam omnino idoneam sententiam ex iis verbis extundi posse. Ego autem puto eum facere tria genera amicorum: vnum, ad speciem: alterum, ad iustitiam obtinendam: si quis fortè competitorum malis artibus eum deiicere moliat: tertium, ad conficiendum centurias. ac, ne longum faciam, ita legendum censeo. *Deinde instituendi sunt cuiuscunque generis amici. Ad speciem, homines illustres honore ac nomine: qui etiam si suffragandi studia non nauant, tamen asserunt petitori aliquid dignitatis.*

gnitatis. Ad iustitiam obtinendam, magistratus: ex quibus maxime consules, deinde tribuni plebis. Ad consociendum centurias, homines excellenti gratia. Illud autem, Qui tribuent centuriam, alterius periodi principium est. quæ ne ipsa quidem vitio vacat. Haud ita multò infra, in eodem libello ita legitur: *Et omnino, quoniam eo genere amiciciarum petiitio tua maxime initiata est, quod causarum defensionibus adeptus es, &c.* Ego pro initiata, libenter legerim, innixa, Paulo post: *Et quemadmodum memini, quòd nulla in re illis unquam molestus fuisti, sic cura, ut intelligant, omnia te, quæ ab illis tibi deberi putaris, ad hoc tempus reseruasse.* Sed quis est, qui cum illas sermonis sordes videt, *Memini, quòd nulla in re fuisti molestus illis, non clamet, δὲ τι μοι λειπέτω?* Vox illis, abest à quibusdam olim impressis libris. unde mihi verisimile sit, ita legi debere: *Et quemadmodum nemini vlla in re unquam molestus fuisti, &c.*

Ex eodem libello emendati aliquot loci.

CAPVT XIII.

PRÆSERTIM cum id tibi casus afferat, uti tecum petant, quorum amicitia aut contemnenda, aut fugienda sit. ex eodem illo commentariolo sunt hæc: in quibus libentius ligerim, *Ut ij tecum petant.* at hoc non magni momenti est. Illud paulo grauius: quòd, *rem honestam, scripserunt, vbi sine dubio scribere oportuerat, honestatem.* Quis enim nõ offendatur, hæc legens? Hæc tu planè ab iis postulato, ut, quoniam nulla impensa per te alij rem honestam, alij salutem ac fortunas omnes obtinerunt. &c. Honestatem autem dicit dignitatem & existimationem. Assentior etiam homini eruditissimo Dionysio Lambino, qui ignoratione antiqui verbi

Mureti
via Lectione
LIII
25